

הוכן עיני כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430
טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il

גיטין דף נד.

אכל תרומה באופנים דלהלן מה משלם (לפי החסורי מחסורא)?

בדיעבד - כששילם חולין טמאין?		לכתחילה מה יעשה?		
במזיד	בשוגג		אכל תרומה טמאה	אכל תרומה טהורה
משלם כל דהו - אפי' חולין טמאים			לר' מאיר	אכל תרומה טהורה
אין תשלומיו תשלומין - וישלם חולין טהורים	תשלומיו תשלומין ¹ ואין חוזר ומשלם	משלם חולין טהורים	לר' מאיר	אכל תרומה טהורה
תשלומיו תשלומין - ושוב חוזר ומשלם חולין טהורים ²			לחכמים	

גיטין דף נד:

אגוזי פרך של ערלה דינן שאינם בטלים אפי' באלף,
מה הדין כשנפלו האגוזים למאתים היתר ונתפצעו (-ונשברו שם) האם בטלים? [תוד"ה נפלו].

נתפצעו במזיד	נתפצעו בשוגג	
לא יעלו	לא יעלו ³	לר' מאיר ור' יהודה
יעלו - דכבר נקנס שנתקלקלו פירותיו בשעת הפציעה)		(לר' יהודה לגירסת הירושלמי ⁴)
לא יעלו	יעלו בא' ומאתים	לר' יוסי ור' שמעון

נטיעה של ערלה ושל כלאי הכרם שנתערבו נטעיות אחרות שבכרם, מה דין הפירות?

ליקט במזיד	ליקט בשוגג ⁵	לכתחילה	
אינו מתבטל	יעלו בא' ומאתים	לא ילקט הפירות	לתנא קמא
יעלו בא' ומאתים ⁶	יעלו בא' ומאתים	לא ילקט הפירות	לר' יוסי

¹ ונפטר בזה והם נעשים תרומה טמאה כמו שאכל.

² פי', מה ששילם בין בשוגג ובין במזיד זה נעשה תרומה טמאה כמו שאכל ונחשבים ממון כהן ויכול לקדש בהן את האשה, ועוד קנסו את האוכל לשלם חולין טהורים - והם לא יעשו תרומה, כי כבר בתשלום הראשון שעשה נעשו תרומה.

³ והטעם משום שקנסו שוגג אטו מזיד, ומקשה הגמ' דחזינן דגם ר' יהודה מודה במידי דרבנן של ביטול (דהרי מה"ת בטל ברוב) ג"כ קנסו שוגג אטו מזיד, ואילו לעיל (דף נג:) אמרינן לדעת ר' יהודה דבמידי דרבנן לא קנסינן שוגג אטו מזיד. ותירצה הגמ', שגבי ערלה חושש ר' יהודה שמא ישבר את האגוזים במזיד כדי לבטלם - ויאמר שוגג הוא, ולכן קנסו.

⁴ ותמהו התנאים לגירסא זו, מה קושית הגמ' כאן.

⁵ דהיינו שלא נמלך אצל חכמים, וחשב שכבר נתבטלה הנטיעה במחובר, ולא ידע שבמחובר לא בטל.

⁶ ומקשה הגמ', דזה סותר לדין שאמר ר' יוסי לעיל שבפיצע את האגוזים במזיד אסורים. ותירצה הגמ', דיש "חזקה שאין אדם אוסר את כרמו בנטיעה אחת", וכיון שכן לא שכיח שאדם יטע נטיעה כזו בכרמו, ולכן לא החמירו בה רבנן.

הוכן עיני כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430
טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il

גיטין דף נד:

היה עושה עמו בטהרות או בזבחים ואמר לו שנטמאו או נתפגלו, מה הדין?

כשאינו בידו כשכבר עשו הטהרות והזבחים לפני זמן	כשהוא בידו לטמאות ולפגל שעדיין הם בידו	
אינו נאמן	נאמן	לאביי
כשזו פעם ראשונה שפוגשו: נאמן כשכבר פגשו ולא אמר דבר: לא נאמן	נאמן	לרבא